

Täällä koivu sulaan kultaan pukeutuu
usva syysaamun kun lampeen laskeutuu.
Täällä talvellakin maassa hohtavat
vuokot Suurten Vuorten kultaa kalliimmat.

Täällä joka lapsen side isään on
vielä rikkoutumaton ja tahraton.
Täällä Edelemen ikimetsässä,
tahdon olla, enkä enää lähdössä.

Tänne yksin kaipaen, tänne yksin haluan,
täällä puro ikilähteen soi.
Täällä talvi kesälle jo antoi valtikan,
täällä äänen Herran kuulla voi.

Tänne, missä yhtyy tuskan, kärsimyksen tie
pelastuksen polkuun ikuiseen,
mistä pyhän veren puhdistama virta vie
maahan uuden aamun – Huomiseen –,
sinne kaipaen edelleen.

Täällä joka varpu luottaa veljeensä
– joka eläin toiseensa, kuin itseensä.
Täällä kevään lintukuoro ylistää
ettei sellaista nyt muussa maassa nää.

Täällä sanaa "Luoja" eipä töhritä,
eikä töitä Herran koskaan kielletä.
Täällä puhtaampi on verso jokainen,
kuin on jälkeen Edelemen ihminen.

Tänne kerran kuljen, enkä enää lähde pois.
Tänne laulu elämäni jää.
Soida saa se silloin. Jos se tänäänkin niin sois,
yöhön versoisi se elämää.

Tänne, missä yhtyy vesi karvas makeaan,
makeammaksi sen muuttaen,
tänne minne leipä taivaan satoi aikanaan
– yhä täällä syödä saamme sen –,
sinne koska saavun? Tiedä en.